

Broedvogels Maasheggen 2025

Jelle Abma

Colofon

© Sovon Vogelonderzoek Nederland 2026

Citeren als: Abma J.F. 2026. Broedvogels Maasheggen 2025. Sovon-rapport 2025/137. Sovon Vogelonderzoek Nederland, Nijmegen.

Foto's: J. F. Abma en Harvey van Diek

ISSN-nr: 2212 5027

Sovon Vogelonderzoek Nederland
Toernooiveld 1
6525 ED Nijmegen

E-mail: info@sovon.nl

Website: www.sovon.nl

Type informatie	Omschrijving/status	Datum
Versie	Concept	18-12-25
Inhoudelijke toets	Jan Willem Vergeer	19-12-25
Versie 1.0	Concept	7-1-26

Dit rapport is samengesteld in opdracht van Staatsbosbeheer en de Provincie Noord-Brabant

Provincie Noord-Brabant

Inhoud

Samenvatting	4
1 Inleiding.....	5
2 Beschrijving van het gebied	6
3 Werkwijze	9
3.1 Methode & veldwerk	9
4 Resultaten	10
4.1 Soortbesprekingen	12
5 Evaluatie.....	17
Literatuur	18
Bijlage 1 Soortkaarten inventarisatie 20xx	19

Samenvatting

Dankzij de inzet van veel tellers is in 2025 een betrouwbaar beeld verkregen van de broedvogels in de Maasheggen: 82 soorten, waarvan 15 met een Rode-Lijststatus. De telgebieden representeren verschillende habitats en geven daarmee een goed beeld van de kwaliteit van het Maasheggenlandschap. Landgoed Limosa Maasheggen is een heel mooi voorbeeld van een terrein dat door gericht kleinschalig beheer een belangrijk leefgebied blijkt voor kwetsbare soorten zoals Grauwe Klauwier, Zomertortel en Ringmus. Een kleinschalig, halfopen landschap met extensief beheerde heggen en kruidenrijke graslanden is essentieel voor het behoud van deze soorten. Aanbevolen wordt om dit beheer ook in de toekomst gezamenlijk voort te zetten en de natuurwaarden waaronder kenmerkende broedvogels van met name dit landschapstype te blijven monitoren.

Foto tellers in actie tijdens een telling in Vortumse uiterwaard I

1 Inleiding

Dit broedvogelrapport Maasheggen 2025 is in opdracht van Staatsbosbeheer en de Provincie Noord-Brabant opgesteld. De gegevens zijn verzameld door 23 verschillende broedvogeltellers die in acht verschillende telgebieden in de Maasheggen in het jaar 2025 broedvogels hebben onderzocht. De acht verschillende gebieden liggen verspreid langs de Maas van Vierlingsbeek tot aan Ravenstein en bestaan uit verschillende landschapstypen en daarmee ook uiteenlopende broedvogelsamenstelling. Veel van de telgebieden bestaan wel uit het typisch Maasheggenlandschap: een half open landschap met kleinere, of grotere akker- of graslanden afgewisseld met hagen en op sommige plekken kleiner loofbos.

In 2025 zijn er ook professionele tellingen uitgevoerd in de provincie Noord-Brabant. Deze gegevens zijn helaas niet meegenomen in deze rapportage, omdat ze niet op tijd bij Sovon zijn aangeleverd. Hopelijk lukt het volgend jaar wél om deze gegevens op te nemen in de analyse.

Kitty Westgeest van Staatsbosbeheer was contactpersoon en Jan-Willem Vergeer was vanuit het Sovon-kantoor projectbegeleider.

Foto tellers in actie tijdens een telling vroeg in de ochtend lopend door heggenlandschap

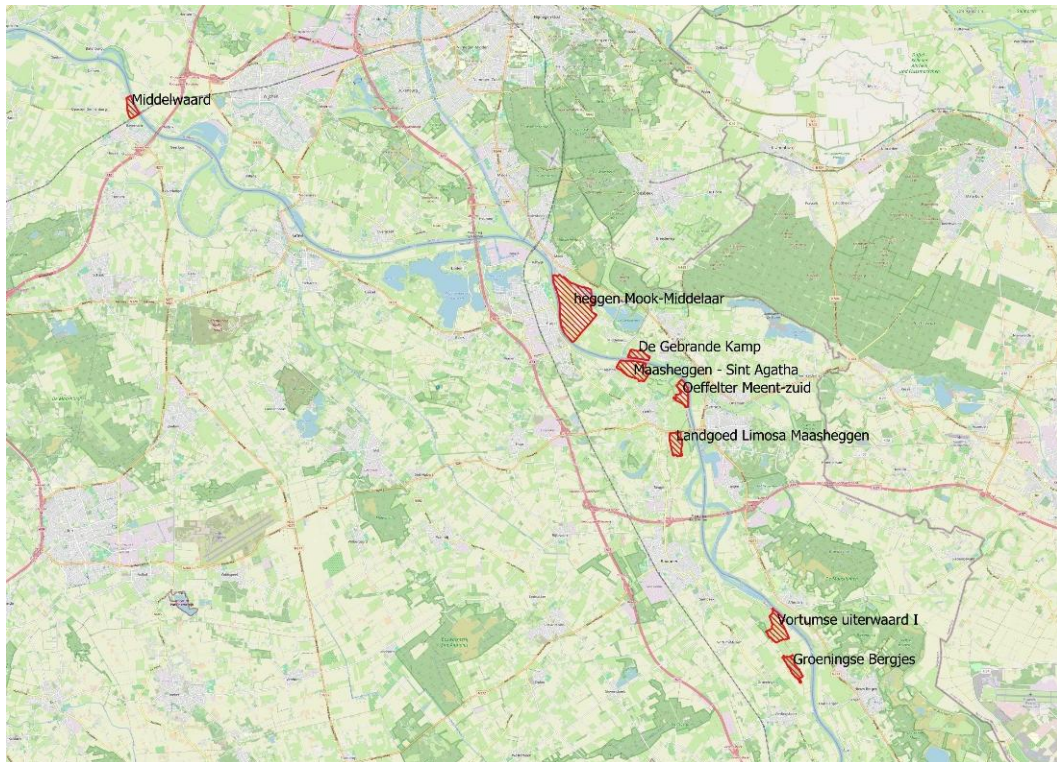
2 Beschrijving van het gebied

Maasheggengebied

Het Maasheggengebied ligt in het noordoosten van de provincie Noord-Brabant, langs de rivier de Maas. De acht verschillende telgebieden liggen verspreid langs de Maas van Vierlingsbeek tot aan Ravenstein en hebben in totaal een oppervlakte van 501 ha in zowel de provincie Noord-Brabant als ook een aantal plots in de provincie Limburg. (figuur 1). Het Maasheggen gebied is een uniek cultuurlandschap dat al meer dan duizend jaar bestaat en wordt gezien als het oudste nog bestaande heggenlandschap van Nederland. De Maasheggen zijn niet alleen landschappelijk bijzonder, maar ook ecologisch zeer waardevol. Ze bieden leefruimte aan talloze bijzondere plant-, dier- en vogelsoorten zoals Zomertortel, Wielewaal, Geelgors, Grauwe Klauwier en Nachtegaal. De akkers- of graslanden worden afgewisseld met vele heggen van onder andere meidoorn en sleedoorn. Dichte heggen bieden beschutte plekken waar vogels veilig hun nest kunnen bouwen. In en rond heggen leven veel insecten, spinnen en andere kleine ongewervelden die essentieel zijn voor jonge vogels. Later in het seizoen leveren heggen bessen en zaden als extra voedselbron. Daarnaast speelt de rivier de Maas een belangrijke rol. Bij hoge waterstanden kan de rivier buiten haar oevers treden, waardoor het landschap soms kan overstromen. Dit natuurlijke proces zorgt voor vruchtbare gronden en draagt bij aan de dynamiek en biodiversiteit van het gebied.

Verskillende telgebieden

De acht plots of telgebieden verschillen uiteraard in oppervlakte maar ook in type landschap. In figuur 1 is de ligging van de acht verschillende telgebieden in kaart gebracht. In tabel 1 is een globale beschrijving gegeven van het type landschap per telgebied. Het type landschap in combinatie met de oppervlakte van het telgebied heeft invloed op de broedvogelsamenstelling. Ook de hoofdteller met het aantal medetellers wordt in deze tabel 1 weergegeven. Een totaal van 23 verschillende deskundige broedvogelonderzoekers.

Figuur 1. Overzicht van de acht verschillende telgebieden.

Tabel 1: De acht verschillende plots, oppervlakte en type landschap

plotID	Telgebieden	opp in ha	type landschap	Tellers	BMP type
17020	De Gebrande Kamp	21	Natuurontwikkeling	B. Musters en 2 medetellers	BMP-A
43597	Groeningse Bergjes	27	Bosgebied	R. Boersma en 2 medetellers	BMP-A
19669	heggen Mook-Middelaar	244	Maasheggen (agrarisch)	J W Vergeer en 2 medetellers	BMP-B
79012	Landgoed Limosa Maasheggen	35	Maasheggen (natuur)	M. Grutters	BMP-A
40608	Maasheggen - Sint Agatha	60	Maasheggen (agrarisch)	F. Spikmans	BMP-A
28348	Middelwaard	23	Agrarisch (nevengeul)	R. van Hoof en 1 medetellers	BMP-A
104812	Oeffelter Meent-zuid	33	Agrarisch en natuurontwikkeling	P. Hopman en 2 medetellers	BMP-A
25943	Vortumse uiterwaard I	58	Maasheggen (natuur)	B. Thijssen en 6 medetellers	BMP-A
	Totaal	501 ha		23 hoofd- en mede tellers	

Foto: Tellers in actie tijdens een telling, langs een van de vele typische heggen

3 Werkwijze

3.1 Methode & veldwerk

Voor het broedvogelonderzoek kunnen we inmiddels rekenen op een ervaren groep broedvogeltellers die zich richt op de verschillende broedvogels binnen de acht telgebieden in de Maasheggen. In zeven van de acht telgebieden worden alle broedvogels geteld (BMP-A) en in één telgebied zijn alleen de schaarse soorten onderzocht (BMP-B). Dit wordt weergegeven in tabel 1.

De telgroep bestaat uit 23 broedvogeltellers en medetellers. De hoofdteller met het aantal medetellers wordt in tabel 1 zichtbaar gemaakt. Het broedvogelonderzoek is uitgevoerd volgens de BMP-methode (Vergeer et al. 2023). De werkwijze was gericht op het registreren van zang, balts en overige waarnemingen, waarbij veel aandacht uitging naar uitsluitende (gelijktijdige) waarnemingen. In het veld zijn de gegevens direct ingevoerd op een tablet of telefoon via de app Avimap. Van iedere waarneming zijn de soort, locatie, het tijdstip en de broedcode vastgelegd, evenals de door de waarnemer gelopen route. Na afronding zijn alle data doorgestuurd naar de Sovon-server, waar de waarnemingen automatisch zijn geclusterd. Hoewel dit meestal goed verloopt, is nauwkeurige controle noodzakelijk vanwege mogelijke invoerfouten of onnauwkeurigheden in het veld. De gebruikte clustercriteria zijn als metadata in de database opgenomen en weergegeven op de verspreidingskaarten.

Foto: Tellers in actie invoeren van de waarnemingen tijdens een telling.

4 Resultaten

In totaal werden in de het de verschillende telgebieden 82 soorten vastgesteld als broedvogel. Van de aangetroffen soorten staan er 15 op de Rode Lijst van bedreigde en kwetsbare soorten, meest soorten van status gevoelig (zie tabel 2). De top vijf van algemeenste soorten bestaat uit Tjiftjaf (151 territoria), Zwartkop (114), Grasmus (105), Winterkoning (89) en Vink (84). Afwezige soorten in 2025 ten opzichte van de andere jaren waren Boerenzwaluw, Grauwe Vliegenvanger, Slobeend, Boomvalk, Patrijs en Steenuil. Afwezigheid kan verschillende oorzaken hebben.

Tabel 2. Broedvogels in het telgebieden in 2025. De Rode lijststatus (van Kleunen et al. 2017) is opgenomen in de kolom RL. (EB = Ernstig bedreigd, BE = Bedreigd, KW=Kwetsbaar, GE=Gevoelig).

Soort	De Gebrande Kamp	Groeningse Bergjes	heggen Mook-Middelaar	Landgoed Limosa Maasheggen	Maasheggen - Sint Agatha	Middelwaard	Oeffelter Meent-zuid	Vortumse uiterwaard I
Appelvink		1						1
Bergeend						1	1	
Blauwborst	1			2				
Blauwe Reiger			4					
Boomklever								1
Boomkruiper	1	7	8	3	2	4		2
Boompieper	1							
Bosrietzanger	11		5	11	3		6	1
Bosuil		1						
Braamsluiper	1	1	8	4	2	1		2
Brandgans			28					
Buizerd			2		1			1
Cetti's Zanger	2			3				1
Dodaars	2							
Ekster				1	1	1	1	
Fazant			3	3		1	2	4
Fitis	9			2	4	2	4	
Fuut	2		3	1		1	1	
Gaai		1	1	1				1
Geelgors	2							
Gekraagde Roodstaart	1	2	10	1	5		1	5
Gele Kwikstaart (GE)	1		1					
Goudvink		1		2				1
Grasmus	22		24	16	7	9	15	12
Grauwe Gans	2		48	2	4	3	3	
Grauwe Klauwier (BE)				1				
Groene Specht			2	2	2	1		2
Groenling				6	2	7		3
Grote Bonte Specht	1	6	1	2	1	1		2
Grote Canadese Gans			7					
Heggenmus	6	2		7	10	3	12	12
Holenduif	2		5	1	2	2		5
Houtduif	4	3		6	5		3	11

Huismus (GE)					5			
IJsvogel			1			1		
Kauw					2	1		
Kievit			3				2	
Kleine Bonte Specht						1		
Kleine Karekiet	4		3	4			2	
Kleine Plevier	1							
Kneu (GE)	3		2	7	5	1		
Knobbelzwaan	3		1				1	
Koekoek (KW)	1			2	1	1		1
Koolmees	5	16		11	7	4	8	10
Krakeend	4		1	1		2		
Kuifeend	2					1		
Meerkoet	10		7	1		3	4	
Merel	12	12		13	10	8	4	14
Nachtegaal (KW)		7		6				10
Nijlgans	1		4		1	2	1	
Ooievaar			1					
Pimpelmees	5	10		6	4	5	3	9
Putter	5	1	10	2		2	1	
Rietgors	2			5				
Rietzanger	1							
Ringmus (GE)				3			1	
Roek								1
Roodborst	2	24		3	3	1	1	7
Roodborsttapuit	3		6	2	2	2		
Scholekster								1
Snor (KW)				1				
Spotvogel (GE)	3	1		3		4		
Spreeuw		1		7	9	2		3
Staartmees	1	1	2	1	1	1	1	4
Tijftjaf	17	33		30	23	9	15	24
Torenvalk (KW)			1					
Tuinfluitier	13	1	10	6	3	3	3	6
Turkse Tortel	1							
Veldleeuwerik (GE)	2				1		1	
Vink	8	17		12	12	3	16	16
Visdief (GE)	1						2	
Waterhoen	4			3			2	
Wielewaal (KW)		2						1
Wilde Eend	6		10	3	1	4	4	
Winterkoning	12	22		14	8	4	7	22
Witte Kwikstaart	1		1					
Zanglijster	3	3		5		5		12
Zomertortel (KW)	1			2				2
Zwarte Kraai	2	2		2	1	2	1	2
Zwarte Mees (GE)	1							

Zwarte Roodstaart			1					
Zwartkop	17	23		20	16	5	15	18

4.1 Soortbesprekingen

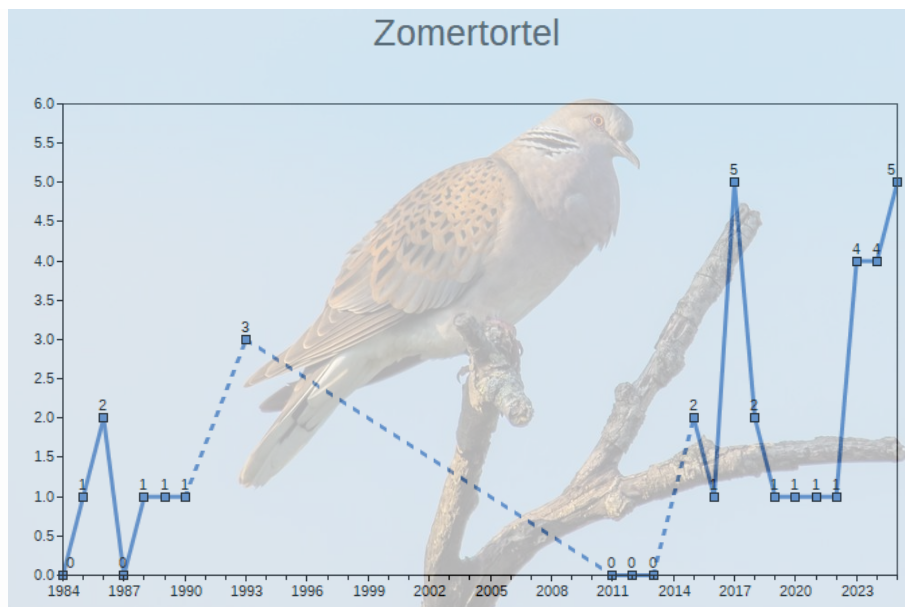
Hieronder worden een aantal kenmerkende soorten van het Maasheggen landschap besproken. De verspreidingskaarten van deze soorten zijn te vinden in Bijlage 1.

Zomertortel (5)

De Zomertortel is een sierlijke, ingetogen en inmiddels zeldzame broedvogel in Nederland. De Maasheggen vormen één van de belangrijkste leefgebieden voor deze soort. In dit eeuwenoude heggenlandschap langs de Maas, met doornstruiken, houtwallen en kleinschalige akkers, vindt de Zomertortel een geschikt leefgebied.

In 2025 zijn binnen de acht onderzochte plots in totaal vijf territoria vastgesteld. Eén territorium bevond zich in de Gebrande Kamp, twee op Landgoed Limosa en twee in de Vortumse Uiterwaard I. Ten opzichte van 2024 lijkt het aantal territoria te zijn toegenomen. Dit hangt deels samen met het feit dat de tellingen op Landgoed Limosa pas vanaf 2023 zijn gestart; in 2024 werden daar vier territoria vastgesteld. In 2025 zijn naast twee territoria op Landgoed Limosa ook twee territoria in de Vortumse Uiterwaard I aanwezig.

In de Gebrande Kamp is al zeven jaar op rij steeds één territorium vastgesteld; in 2017 waren dat er zelfs vier. Alles bij elkaar genomen lijkt het totaal aantal territoria voorzichtig stabiel tot licht toenemend, waarbij de territoria bovendien over meerdere deelgebieden zijn verspreid. Sinds 1990 is de landelijke populatie van de Zomertortel gedaald met meer dan 97% en zijn grote delen van het land geheel verlaten door de soort. De Maasheggen zijn een van de laatste regio's waar Zomertortels zich redelijk lijken te handhaven. De relevantie van een mede op de noden van deze soort gericht beheer is dan ook evident.

Figuur 2: trend van de Zomertortel uit acht plots in de Maasheggen vanaf 1984

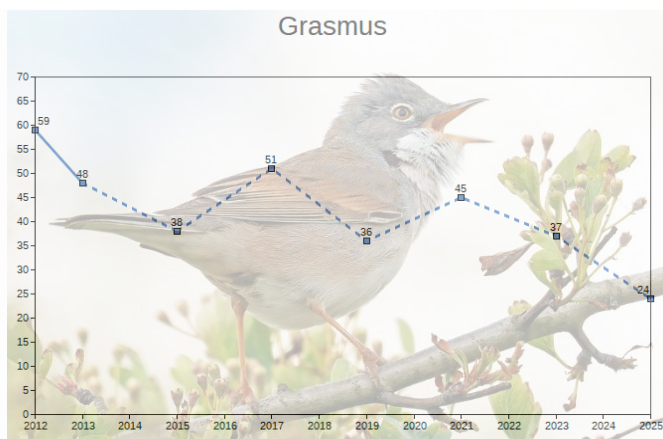
Grasmus (105)

De Grasmus komt in vrijwel alle telplots talrijk voor, met uitzondering van de Groeningse Bergjes. Deze soort is een typische broedvogel van het halfopen landschap. De hoogste dichtheid aan Grasmussen (102,6 per 100 hectare) is vastgesteld in de Gebrande Kamp. Dit

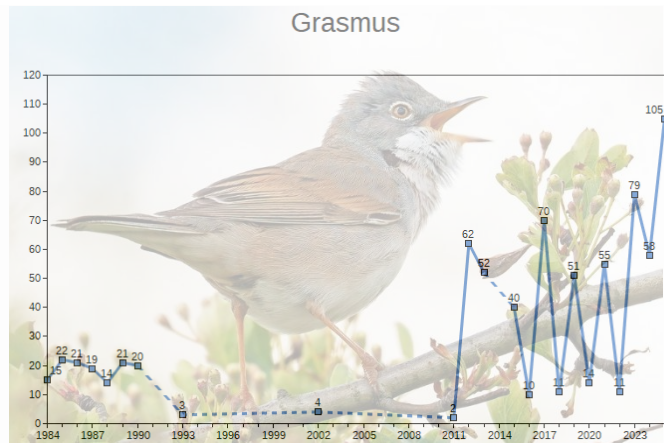
natuurontwikkelingsgebied kenmerkt zich door een zeer gevarieerd landschap met open plekken, solitaire struiken en struweel, in tegenstelling tot de meeste andere telgebieden die voornamelijk bestaan uit graslanden met omringende hagen.

De trend van de Grasmus in de acht telgebieden laat een duidelijke toename zien (figuur 4). Deze sluit aan bij de landelijke trend, die eveneens stijgend is. Daarnaast hangt de lokale toename samen met de uitbreiding van het aantal telplots na 2023, waaronder Landgoed Limosa Maasheggen en Oeffelter Meent-Zuid.

Wanneer we kijken naar het telgebied Mook-Middelaar, dat sinds 2012 eens per twee jaar wordt geteld, is in het agrarische deel van de Maasheggen echter een geleidelijke afname van het aantal Grasmussen zichtbaar (figuur 3).

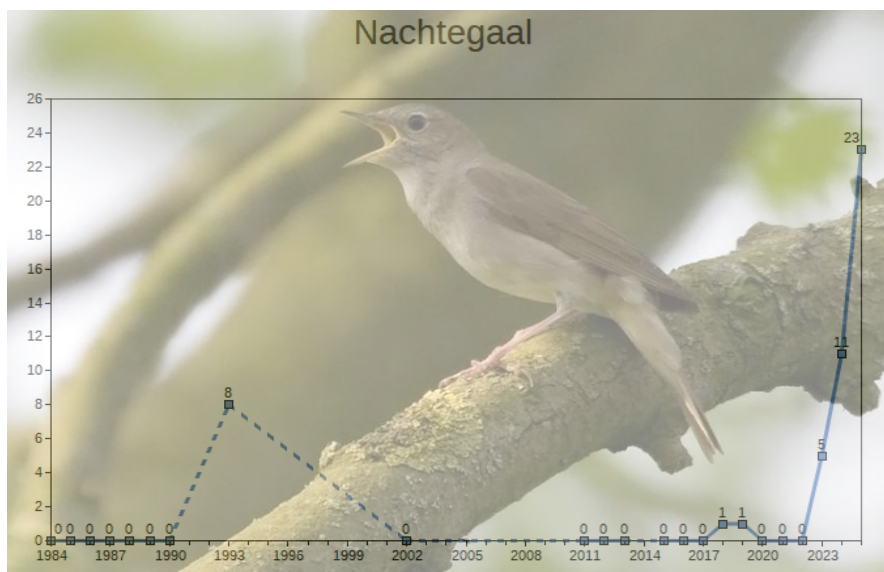
Figuur 3: trend van de Grasmus in plot 5566 heggen Mook-Middelaar vanaf 2012

Figuur 4: trend van de Grasmus uit acht plots in de Maasheggen vanaf '90

Nachtegaal (23)

De Nachtegaal komt voor in dichte, lage en structuurrijke begroeiing, zoals meidoorn, sleedoorn, bramen en andere struiken die kenmerkend zijn voor de Maasheggen. Bij aankomst in Nederland beginnen de mannetjes vrijwel direct met hun uitbundige, melodieuze zang. Zodra een paartje is gevormd, stopt deze zang vaak abrupt en moeten broedende Nachtegalen worden herkend aan subtielere aanwijzingen, zoals nestbouw en alarmgedrag. Kijkend naar de grafiek in figuur 5 is vanaf 2023 een duidelijke toename

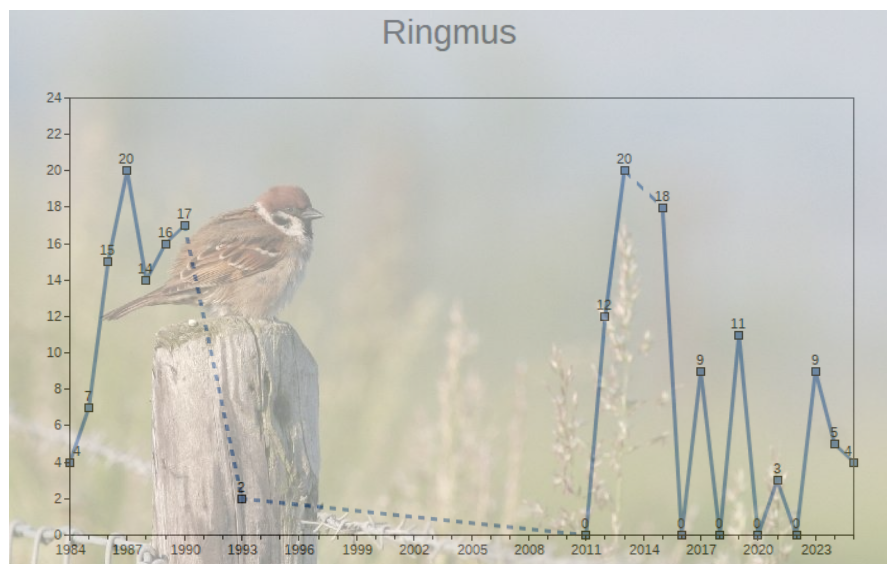

Figuur 5: trend van de Nachtegaal uit acht plots in de Maasheggen vanaf '90

zichtbaar. Deze toename wordt grotendeels verklaard door de uitbreiding van het aantal telgebieden naar aanleiding van de BMP-cursus. Met name de plots Landgoed Limosa Maasheggen, Groeningse Bergjes en Vortumse Uiterwaard I dragen hieraan bij. In zowel Landgoed Limosa Maasheggen als de Groeningse Bergjes is bovendien in de afgelopen twee jaar ook een daadwerkelijke toename van het aantal territoria zichtbaar. Deze ontwikkeling sluit aan bij de positieve landelijke trend van de soort.

Ringmus (4)

De Ringmus is in Nederland de afgelopen decennia sterk achteruitgegaan. Waar de soort vroeger algemeen voorkwam in het agrarisch cultuurlandschap, is hij tegenwoordig in veel regio's zeldzaam of zelfs verdwenen. Ook in de Maasheggen laten de acht telplots een duidelijke afname zien zoals in onderstaande figuur is te zien. Zo is in het telgebied Mook-Middelaar het aantal territoria in de afgelopen twaalf jaar gedaald van 20 naar 0. In 2025 zijn in de acht telgebieden nog slechts vier Ringmus-territoria vastgesteld. Deze bevinden zich op Landgoed Limosa Maasheggen en Oeffelter Meent-Zuid, twee plots waarvan de tellingen pas sinds 2023 worden uitgevoerd. Deze eens "algemene" broedvogel kan inmiddels worden vergeleken met de zeldzame Zomertortel in termen van verspreiding en aantal.

Figuur 6: trend van de Ringmus uit acht plots in de Maasheggen vanaf '90

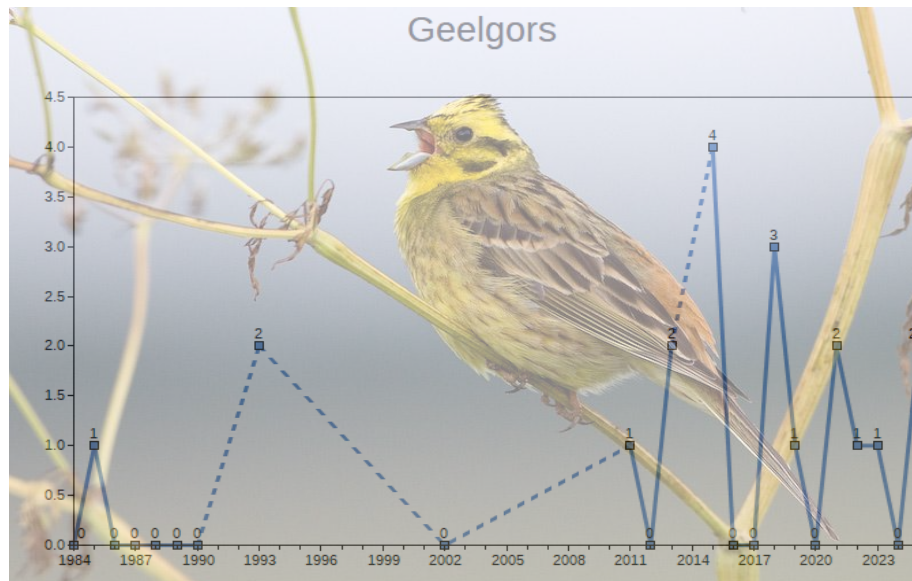
Geelgors (2)

De Geelgors is een uitgesproken karakteristieke broedvogel van het kleinschalige, halfopen landschap dat zo typerend is voor de Maasheggen. In heel Nederland laat deze soort de afgelopen twaalf jaar een afnemende trend zien, en ook binnen de Maasheggen is deze achteruitgang duidelijk zichtbaar.

In 2025 zijn binnen de telgebieden nog slechts twee territoria van de Geelgors vastgesteld, beide in de Gebrande Kamp. In dit telgebied treden van jaar tot jaar wel schommelingen op, maar over de afgelopen tien jaar is ook hier sprake van een duidelijke afname, met een maximum van drie territoria.

Voor het voortbestaan van de Geelgors is een kleinschalig, halfopen cultuurlandschap essentieel, met voldoende voedsel, dekking en geschikte broedgelegenheid. Grote aaneengesloten gebieden met extensief beheerde heggen en graslanden spelen daarbij een belangrijke rol, omdat zij jaarrond voldoende zaden en insecten bieden. Ongemaaide, kruidenrijke akker- of graslanden van enige omvang kunnen bovendien een belangrijke

bijdrage leveren aan het behoud van deze soort, en daarmee ook aan dat van andere karakteristieke soorten van het Maasheggenlandschap.

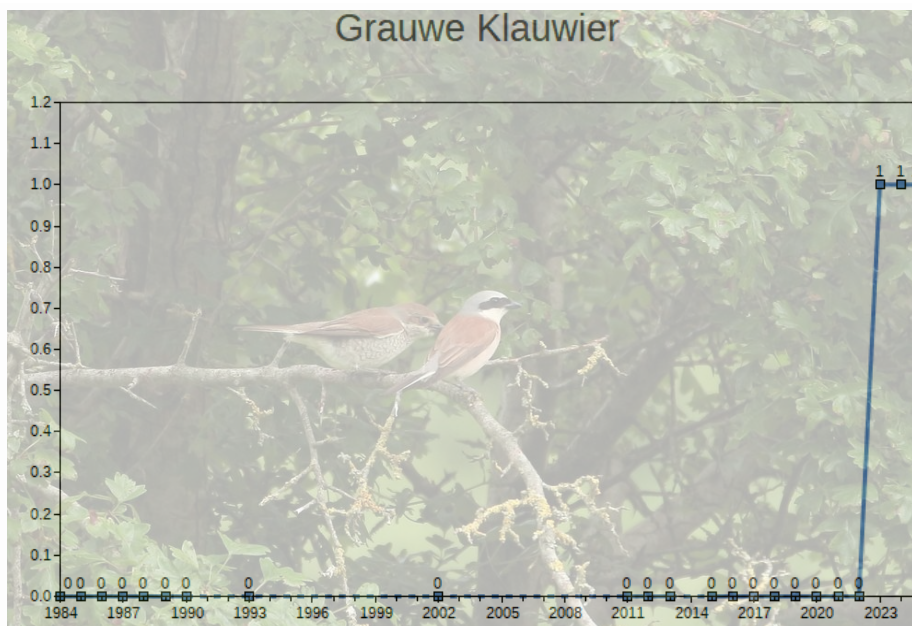

Figuur 6: trend van de Ringmus uit acht plots in de Maasheggen vanaf '90

Grauwe Klauwier (1)

Het gaat goed met de Grauwe Klauwier in Nederland. Ook in de Maasheggen lijkt deze soort zich steeds beter te handhaven. Sinds 2023 staat de Grauwe Klauwier op de soortenlijst, mede dankzij de uitbreiding van het aantal telgebieden. Op Landgoed Limosa Maasheggen is de soort inmiddels al drie jaar op rij vastgesteld.

Landgoed Limosa Maasheggen blijkt voor veel soorten een geschikt leefgebied. Met gerichte aandacht wordt hier gewerkt aan het herstel van de kleinschaligheid die zo kenmerkend is voor het Maasheggenlandschap. Delen van percelen worden ontzien tijdens

Figuur 7: trend van de Grauwe Klauwier uit acht plots in de Maasheggen vanaf '90

maaiwerkzaamheden, het beheer vindt gefaseerd plaats gedurende de zomer en er worden nieuwe heggen aangeplant en bestaande heggen onderhouden.

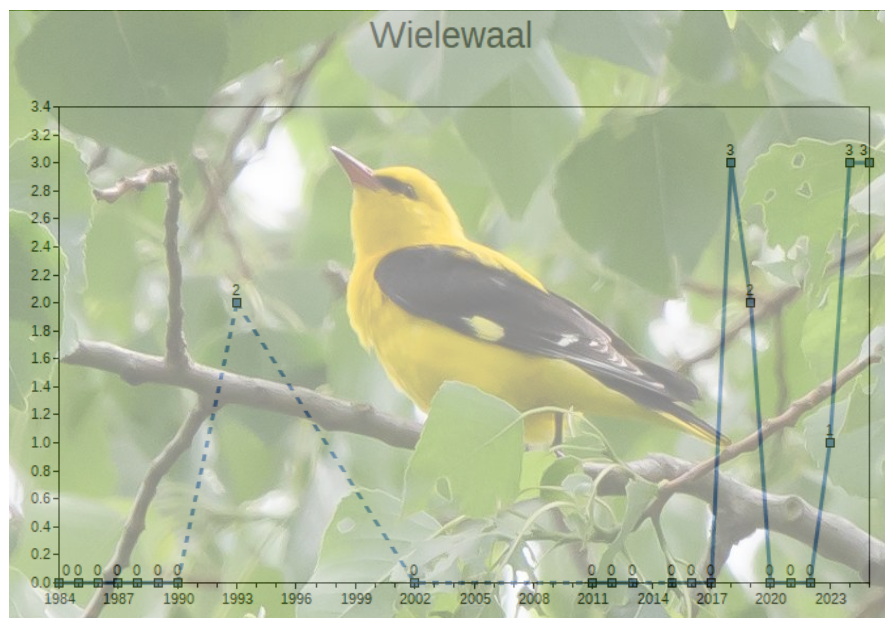
Dit kleinschalige beheer pakt gunstig uit voor de Grauwe Klauwier, maar ook voor soorten als Zomertortel en Ringmus, en mogelijk in de toekomst ook voor de Geelgors.

Wielewaal (3)

De Wielewaal is een opvallende, maar tegelijk verborgen broedvogel die voorkomt in een vrij specifiek bosbiotoop. De soort is vooral te vinden in lichte, open loofbossen met voldoende voedsel in de vorm van grotere insecten, zoals rupsen en kevers, en bessen.

Na een periode van duidelijke afname laat de Wielewaal in Nederland de afgelopen twaalf jaar een lichte toename zien. In de Maasheggen lijken de aantallen al ongeveer zeven jaar stabiel te blijven. De hoogste dichtheid wordt aangetroffen in het telgebied de Groeningse Bergjes, waar in 2025 twee territoria zijn vastgesteld. Daarnaast is in de Vortumse Uiterwaard I één territorium aanwezig.

In 2018 bevonden alle drie de territoria zich in de Groeningse Bergjes, terwijl in 2024 ook een territorium op Landgoed Limosa Maasheggen werd vastgesteld.

Figuur 8: trend van de Wielewaal uit acht plots in de Maasheggen vanaf '90

5 Evaluatie

Dankzij de inzet van een groot aantal vrijwillige tellers zijn voorjaar 2025 in acht BMP-telgebieden in het Maasheggen-gebied kwalitatief goede tellingen uitgevoerd, wat heeft geleid tot een gedegen en betrouwbaar beeld van de broedvogels in de Maasheggen. Er zijn in totaal 82 verschillende broedvogelsoorten vastgesteld, wat onderstreept hoe soortenrijk dit landschap is. Maar liefst 15 van deze soorten hebben een Rode-Lijststatus, wat de grote natuurwaarde van het huidige landschap benadrukt. Zonder de inzet van de in het gebied actieve enthousiaste en betrokken groep broedvogeltellers zou deze belangrijke informatie niet verzameld hebben kunnen worden. Hopelijk blijft deze groep zich de komende jaren inzetten en kan zij waar mogelijk verder worden uitgebreid.

Binnen de acht verschillende telgebieden zijn er landschappelijke verschillen. Landgoed Limosa Maasheggen (typisch Maasheggen) blijkt voor een aantal gevoelige, kwetsbare of bedreigde soorten een geschikt leefgebied. Met gerichte aandacht wordt hier gewerkt aan het herstel van de kleinschaligheid die zo kenmerkend is voor het Maasheggenlandschap. Delen van percelen worden ontzien tijdens maaiwerkzaamheden, het beheer vindt gefaseerd plaats gedurende de zomer en er worden nieuwe heggen aangeplant en bestaande heggen onderhouden. Dit kleinschalige beheer pakt gunstig uit voor o.a. Grauwe Klauwier, maar ook voor soorten als Zomertortel en Ringmus. Een kleinschalig, halfopen cultuurlandschap met voldoende voedsel, dekking en geschikte broedgelegenheid is essentieel voor veel van deze broedvogels. Grote aaneengesloten gebieden met extensief beheerde heggen en akkers en graslanden spelen daarbij een belangrijke rol, omdat zij jaarrond voldoende zaden en insecten bieden. Ongemaaide, kruidenrijke akker- of graslanden van enige omvang kunnen bovendien een belangrijke bijdrage leveren aan het behoud van deze soorten, en daarmee ook aan andere karakteristieke soorten van het Maasheggenlandschap. De aanbeveling is dan ook om hier in de toekomst gezamenlijk aan te blijven werken, samen met alle betrokkenen in het Maasheggenlandschap

Foto:

Tellers in actie tijdens een telling.

Literatuur

van Kleunen A., Foppen R. & van Turnhout C. 2017. Basisrapport voor de Rode Lijst Vogels 2016 volgens Nederlandse en IUCN-criteria. Sovon-rapport 2017/34. Sovon Vogelonderzoek Nederland, Nijmegen.

Vergeer J.W., Boele A., van Bruggen J. & van Turnhout C. 2023. Handleiding Sovon Broedvogelmonitoring: Broedvogel Monitoring Project en kolonievogels. Sovon Vogelonderzoek Nederland, Nijmegen.

Bijlage 1 Soortkaarten inventarisatie 2025

Uit deze PDF zijn de stippenkaarten verwijderd. Voor aanvullende gegevens kunt u contact opnemen met Sovon (info@sovon.nl).

Sovon Vogelonderzoek Nederland

Postbus 6521
6503 GA Nijmegen
Toernooiveld 1
6525 ED Nijmegen
024 7 410 410

info@sovon.nl
www.sovon.nl

Sovon Vogelonderzoek Nederland werkt met een ISO 9001 gecertificeerd kwaliteitsmanagementsysteem, gecertificeerd door EIK Certificering overeenkomstig ISO 9001:2015. Dit rapport is met uiterste zorg door Sovon (en eventuele andere partijen) opgesteld. Sovon aanvaardt geen aansprakelijkheid voor eventuele schade voortvloeiend uit het gebruik van gegevens van dit onderzoek.

Niets uit dit rapport mag worden vermenigvuldigd en/of openbaar worden gemaakt d.m.v. druk, fotokopie, microfilm, of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van Sovon en/of opdrachtgever.